

[Erik B. Smith]

lægge beregninger frem om, der viser, at det er åbenbart urimeligt.

Da denne regering tiltrådte og lavede 9 måneders reglen, advarede resten af Folketinget, altså bortset fra de Radikale, hele oppositionen advarede mod disse nedskæringer, sagde, de var åbenbart urimelige. Man troede os ikke. Der gik ganske kort tid, så kom der beregninger ind fra amtsankenævnene til masser af medlemmer af Folketinget. Fra Storstrøms amt viste man mig et eksempel, hvor en enlig mor med 2 børn havde 10 kr. om dagen pr. person at leve for, helt i overensstemmelse med regeringens lov. Der gik næsten et år, inden man tog sig sammen og lavede det om.

Så undrer man sig, når hr. Erhard Jakobsen siger, at det da godt kan være, vi har skåret nogle steder for meget osv., men så må vi jo se på det. Det er underligt, når man har hele det apparat, at man ikke ved den slags ting på forhånd, og at det er oppositionen, der skal sige det, og at man rent faktisk ikke tror på oppositionen. Så er der vel ikke noget at sige til, at vi stiller os ganske skeptiske over for, at man nu, efter at Socialforskningsinstituttet er blevet sat på sagen, er parat til at kigge på det.

Vi stemmer for enhver social forbedring overhovedet, men vi er skeptiske med hensyn til, om vi kan nå op på bare et anstændigt niveau, som det var, før regeringen tiltrådte.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Så får hr. Erhard Jakobsen ordet for en kort bemærkning, og vi går tilbage til talerækken.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg ønsker kun ordet for at sige, at det er jo det, jeg har gentaget. Der er intet nyt i det, som hr. Erik B. Smith nu sagde. Alle disse bebrejdelser, alle disse eksempler på folk, der har det elendigt rundt omkring i landet, de har altid været kørt frem under enhver regering, også under den socialdemokratiske; da var det bare SF og VS, der kørte det frem.

Det, der er det nye, er, mener jeg, den tanke, vi lægger frem her: lad os prøve at se på mennesker, på individer, i stedet for at se på nogle grupper. Så kan det være, at vi kan

komme den fattigdom til livs, som Socialdemokratiet aldrig kom til livs.

Steffensen (KRF):

Kristeligt Folkeparti takker statsministeren for åbningstalen. Efter vor opfattelse var åbningstalen særdeles konstruktiv og målrettet på en række områder.

Naturligvis måtte statsministerens tale være præget af de elementer, der er i de indgreb, statsministeren samtidig forelagde Folketinget. Det er en glædelig kendsgerning, at et af de smukkeste resultater af regeringens politik er, at der er kommet mange flere i arbejde, 110.000 bare i det sidste år, hvoraf langt de fleste er blevet beskæftiget i den private sektor. Jeg synes jo nok, at oppositionen i dag burde tillægge den kendsgerning større vægt midt i al kritikken.

Vel, arbejdsløsheden er stadig for høj, men den indenlandske låneoptagning er nu ophørt, og langt flere virksomme hænder medvirker nu i dag til at rette op på økonomien og erhvervslivet, og det lover godt for fremtiden.

Det er en stor, men vigtig opgave, regeringen har påtaget sig, at vende udviklingen i Danmark, hvor det i årtier har kunnet betale sig for den enkelte borger at prioritere gældsstiftelse fremfor opsparing for at få mest muligt til sig selv, til en udvikling, hvor det ikke kan betale sig at stifte gæld, men i stedet at spare op. Fordelen ved gældsstiftelse for den enkelte er jo på andres bekostning. Alene ud fra den betragtning er det rigtigt at få udviklingen vendt, men samfundsøkonomisk er gældsstiftelse uholdbart og skadeligt.

Jeg tror, at der i befolkningen er stor forståelse for regeringens bestræbelser. Betalingsbalanceproblemet skal jo også løses, og det kunne regeringen gøre, hvis den ville ofre beskæftigelsen, men det vil regeringen ikke, og Kristeligt Folkeparti er absolut enig i den prioritering. Det er en rigtig prioritering, for den store arbejdsløshed fører jo til menneskelige katastrofer og tragedier, og det lammer en sund og fornuftig samfundsudvikling.

Derfor prioriterer Kristeligt Folkeparti beskæftigelsen så højt. Vi vil ikke være med til at føre landet tilbage til de håbløse tider med stigende arbejdsløshed, stigende gældssætning og stagnation i erhvervslivet, og vi mener derfor, at elementerne i regeringens